

مگنگ

دوشنبه ۲۱ بهمن ۱۳۹۸
۱۵ جمادی الثانی ۱۴۴۱
سال سی و سوم و شماره ۹۱۸۲
۲۰۲۰
ZENDR@GHEZOUSSONLINE.IR

روزمره نگاری

خاک سرد نیست

رقیه توسلی: سَرک می کشم توی دفترش، چپ چپ نگاهم می کند «گل ترمه» و می گوید: داری مزاحم می شوی خاله‌ای. شانه می تکانم که ببخشید، بیشتر از یک ساعت است که می نویسد، می پاک می کند، وسطش هم خیره می شود به پایه میل تکنفر. زست شروک هولمز می گیرم تا سر از کارش دریاورم که «بان» با پیشدستی پرتقال می آید و ویر بازی‌اش می گیرد. بازی پوست پرتقال اساساً در خونمان است. تفریحی که اصلاً پیچیده نیست. اول پرتقال را ریسای پوست می گیریم بعد قشنگ قد ۱۰ سال بو می کشیمش، آن وقت اوپزان می کنیم روی سرمان، می خندیم، عکس می گیریم و تمام... شاید بی‌معنی و خنده‌دار برسد اما زمستان‌ها، گالری گوش‌مان پر می‌شود از این مدل عکس‌ها!

با می‌شوم حال و روز گلی را از خواهری جويا بشوم که گوشه‌ای حافظ به بغل پیدایش می‌کند، بی حال و دُمغ، انگار جدی توی این خانه باید شروک هولمز بشوم امروز. دره‌بینم را درمی‌آورم. دیوان جناب حافظ بهانه است. خواهری غرق اعلامیه ای است که آن وسط جاساز کرده. مدام هم سرانگشتانش را می‌کشد روی صفحه‌ای که آقاچان آنجا جملات و احساسات پدرانش را برایش ریخته روی دایره. مانده‌ام چه بکنم که آقای همسر زنگ می‌زند. می‌خواهد از ساعت رفتن به آرامگاه مطلع شود که گلی دستپاچه می‌دود کنارم که بگو یک کم دیرتر می‌رویم. نامه من هنوز مانده به‌خدا و یکهو چشم‌هایش رودخانه می‌شود.

پنجشنبه است. نمی‌دانم چرا اوضاع خانه خواهری یاد خانجان می‌اندازم که قربان صدقه‌اش برای هر کسی، خاص همان آدم بود. مثلاً هر وقت می‌خواست دور آقاچان بگردد می‌گفت: مار، تی قده بمیره (مادر قربان قذوقواره ات برود). می‌شوم هولمز وارفته‌ای که می‌رود روی تراس و شماره پدرش را می‌گیرد و بی توجه به بوق آزاد می‌گوید: کاش اینجا بودی و می‌دیدي چقدر خاطر خواه داری آقاچان... کاش می‌دیدي این زن چه چیز باحالی است وقتی عین شما، بچه‌ها و نوه‌هایتان هم پوست پرتقال می‌گذارند روی سرشان و بی‌شک نتیجه‌هایتان... کاش بودی دختر بزرگت را می‌دیدي چطور حافظ نمی‌خواند، دستخط عاشقانه شما را گذاشته روی چشم‌هایش... جناب سروان! گلی برایت نامه نوشته... با مباد قرمز و سیاه کلی وقت هم ریخته پای خوشگل‌سازی اش... کاش می‌دیدي دلتنگی، علی را چطور کرده ابر بهار.

پنجشنبه است. آنچه به عنوان یک هولمز محزون کشف می‌کنم این‌هاست: خاک سرد نیست... فقیرترینی اگر پدری نباشد که دران صدقه قد و بالایش بروی.

فرزند زمانه خویش

نگاهی به فیلم‌های «خروج» و «روز بلوا»

ورزش

امروز نخستین مسابقه استقلال در لیگ قهرمانان آسیا «شهر خودرو» حریف مرموز الهلال

در انتخاب اسکوچچ آقازاده‌ها نقش داشتند **دایی: صلاحیتیم برای تیم ملی رد شد!**

دیدار ستاره دیروز و ستاره امروز **وقتی خداداد به کلوپ سر توپ می‌زد!**

آن روزها

دیروز ملت کاخ ۵۷ سال ظلم را ویران کرد

رژیم متلاشی شد

آخرین سنگرهای فروریخته:

- رژیم شاهنشاهی
- نخست‌وزیری
- شورای سلطنت
- مجلس شور او سنا
- پادگانهای ضد خلق
- ژاندارمری و شهر بانی
- رادیو تلویزیون نظامی

پیام‌های امام خمینی

- تملک‌داری با آتش سوزی و خرابکاری فاجعه ببار آورد
- اسرا را مورد خشونت و آزار قرار ندهیم

پیام آیت‌الله العظمی شریعتمداری

فقط زاده: مدیر عامل رادیو تلویزیون سپیده نوروزی: سرپرست شورابانی امیرانظام: سرپرست کانون نخست‌وزیری

فهر مانا نه جنگیدند... دستور نخست‌وزیر به کارمندان دولت اولین انصابات دولت جدید:

مجاز آباد

خانه‌داری یعنی تربیت انسان

صفحه اینستاگرام ریحانه منتسب به دفتر حفظ و نشر آثار رهبر معظم انقلاب که به نشر دیدگاه ایشان در حوزه زن، خانواده و سبک زندگی می‌پردازد، قرار است در روزهای آینده پرونده ویژه‌ای را با موضوع خانه‌داری برای بررسی ابعاد نقش «خانه‌داری و مادری زن» براساس بیانات رهبر انقلاب اسلامی منتشر کند. صفحه اینستاگرامی ریحانه در همین راستا به‌تازگی سومین پوستر از مجموعه طرح خانه‌دار و پرتاختار را منتشر کرده است. در متن کامل این عکس نوشته آمده است: «فرهنگتان غافل، خانه‌داری زن را تحقیر می‌کنند؛ در حالی که خانه‌داری یعنی تربیت انسان و تولید الاثرین محصول عالم وجود یعنی بشر.»

دست مریزاد

سید عزت‌الله ضرغامی در ارتباط با فیلم «روز صفر» در صفحه توئیترش نوشت: «روز صفر را دیدیم. دست مریزاد! نگران بودم که حق این سوزره مهم یعنی دستگیری عبدالملک ریگی، ادا نشود. خوشحالم که این چنین نشد. برخی منتقدان، خلأ پاسخ‌های ایدئولوژیک را از نقاط ضعف این فیلم می‌دانند. موافق نیستیم! مشکل امروز ما این‌ایدئولوژی، بلکه «ناکارآمدی» در مقابل انبوهی از «دعا»هاست.» البته ناگفته نماند که تماشاچیان هم حساسی از فیلم روز صفر راضی بوده‌اند و براساس آمار منتشر شده، این فیلم همراه با مغز استخوان، ابابان یازده ۶۰، درخت کردو، دوزیست، شای پروانه، خوب بد جلف ۲ و روز بلوا، در لیست بهترین فیلم‌های جشنواره بر اساس آرای مردمی قرار دارند.

قوانین حقوقی را اصلاح کنید

همزمان با سالروز شهادت حضرت ام‌البنین (س) و روز تکریم مادران و همسران شهدا، شهره پیرانی همسر شهید داریوش رضایی‌نژاد با انتشار عکسی از دیدارش از رهبر انقلاب در اینستاگرام نوشت: «قطعاً از جانب مادر شهید نمی‌توانم سخن بگویم، ولی به عنوان همسر شهید می‌توانم سخن بگویم. به نظر من بزرگ‌ترین تکریم همسران شهدا اصلاح برخی قوانین حقوقی است که زنان پس از شهادت همسرانشان تازه باید خود را آماده جالش‌های متعدد با آن‌ها بکنند. بارها با مسئولان ذی‌ربط این مسائل را مطرح کرده‌ام، ولی هیچ‌گاه شاهد اراده‌ای برای حل این معضلات از سوی آن‌ها نبوده‌ام.»

بیا بید شبیه شهاب حسینی باشیم!

کاربران فضای مجازی با داغ کردن هشتگ #شهاب حسینی نسبت به اظهارات این بازیگر در جشنواره فیلم فجر واکنش نشان دادند و حساسی از او تعریف و تمجید کردند. شهاب حسینی در نشست خبری فیلم «شبن» درباره تحریم جشنواره فیلم فجر توسط مسعود کیمیایی گفته بود: «ایشان روغن ریخته را نذر امامزاده کرده». کاربری در واکنش به صحبت‌های شهاب حسینی نوشته است: «بیباید از این به بعد وزای حزبی بودن، یک انسان آزاده باشیم. وزای سیاسی بودن، متصف باشیم و برای حق هزینه بدهیم. بیاید شبیه شهاب حسینی باشیم.»

مردم دل و جرئت بدهید که به اعلامیه حکومت نظامی توجه نکنند. به کسانی هم که به خانه فتنه‌اند، اطلاع ندهید که برگردند و به خیابان‌ها بایند. نشستیم فکر کردیم این کار را چگونه عملی کنیم؟... آن موقع هنوز فغان در جامعه حاکم بود. یعنی هنوز ترس مردم از رژیم کاملاً ریخته نشده و نشانه‌های رعب از سر توپ توسط ارتش پاشی بود. بعد از ظهر ۲۱ بهمن که شرایط حساس‌تر شد شهید بروجردی ما را از تصمیم امام خبر کرد. طرح عملیاتی ما این بود که سوار وانت بشویم و با نشان دادن اسلحه به مردم هم، به آن‌ها قوت قلب بدهیم و هم بگوییم به فرمان امام حکومت نظامی نداریم، و از مردم بخواهیم که خیابان‌ها را ترک نکنند و در خیابان‌ها بمانند. سوار وانت شدیم و از خیابان ایران به سمت میدان زاله (میدان شهدا) بیرون آمدیم. به اول میدان شهدا که رسیدیم، چپیه‌ها منحل اعلام شدند، اسلحه افتاد و سوارمان‌ها کاملاً پیندا نماندند، فقط هنوز سربها و درخت‌های سبز باقی‌مانده بودند. در سمت میدان خراسان می‌رفتم، شعار الله‌اکبر مردم بلند شده بود و جمعیت آن قدر متراکم شده بود که ما به سختی خودمان را به داخل خانه رساندیم. سازماندهی مجدد کردیم و مجدداً بیرون آمدیم. همان شب درگیری‌ها شروع شد...»

شورای امنیت ملی

اعلام حکومت نظامی و بعد هم فرمان امام (ره) ما را به سمتی برد که مردم و رهبران انقلاب می‌خواستند. یعنی به جای اینکه خیابان‌ها خلوت و مثلاً شرایط برای کودتا و سرکوب آماده شود، خیابان‌های شهر سنگر بندی شدند و انقلابیون مسلح و مردم کنترل بخش‌های از شهر را به عهده گرفتند. حال و هوای آن روزها را می‌شود با نگاهی به تیرهای روزنامه یا عناوین خبری رادیو و خبرگزاری‌های مختلف، احساس کرد: «در نبردهای خونین مردم و شهدای در تهران، صدها نفر کشته و زخمی شدند. تعداد شهدای امروز تا ساعت ۱۱ شب ۱۲۶ تن و تعداد مجروحین ۶۳۴ نفر اعلام شد... می‌گویند دهها نفر از درجه‌داران نیروی زمینی و سربازان از تیراندازی به سوی ما موران نیروی هوایی خودداری کردند و حتی گفته می‌شود یکی از افراد نیروی زمینی به طرف فرمانده خود شلیک کرده است... دهها هزار تن از مردم تهران، پشت کیسه‌های شن و خاک در خیابان‌ها سنگر گرفتند... صدها اتومبیل شخصی مردم، پر از ملافه‌های سفید و دارو و غذا به طرف نیروی هوایی حرکت کردند... یک هلی کوپتر گارد شاهنشاهی در تهران ساقط شد... کلانتری تهران نو - پس از پنج ساعت درگیری شدید، سقوط کرد و کلانتری‌ها یکی پس از دیگری به دست مردم افتاد. حدود ساعت ۱۲ ظهر دو تاکت نیروی زمینی توسط افراد نیروی هوایی و مردم در خیابان دماوند به غنیمت گرفته شد... دهها قبضه اسلحه سبک و دو تیربار سنگین مربوط به نیروی زمینی به تصرف نیروی هوایی و مردم درآمده است... پس از شدت

توس مردم نریخته بود

خاطرات «محسن رضایی»: از آن روزها به خوبی نشان می‌دهد که حساسیت ماجرا تا چه اندازه بوده و چرا امام (ره) بلافاصله اطلاعیه داده، از اعلام دستور جهاد خودداری کرده اما اعلام می‌کنند حکومت نظامی خدعه و نیرنگ است و مردم به کوچه و خیابان‌ها بایند... «نگران بودیم می‌آید ما موران حکومت نظامی، شب که مردم در خواب هستند بریزند و امام را بردارند و ببرند. در این صورت، حادثه خرابد ۱۳۴۲ تکرار می‌شد که شبانه امام را از قم به تهران بردند... بعد از ظهر ۲۱ بهمن، اعلامیه حکومت نظامی صادر شد... از دفتر امام در مدرسه رفاه به ما اطلاع دادند امام می‌گویند به خیابان‌ها بروید و به

باور می‌کنید؟

بدهی ناهار

قدس زندگی: محمد رستم‌پور، فعال رسانه‌ای با انتشار پستی در کانال تلگرامی‌اش از معضل عجیب و غریبی در مدارس آمریکا رونمایی کرده که حساسی تعجب کاربران فضای مجازی را برانگیخته است. رستم‌پور درباره مشکلی به نام «بدهی ناهار» در تلگرام نوشته است: «یک پسر بچه آمریکایی به نام «کنونی چینگ» در واشنگتن توانست با فروش جاسوئیچی بدهی ناهار خود و هم‌مدرسه‌هایش و ۶ مدرسه دیگر را بپردازد. برآخون کنونی از واشنگتن به سایر ایالت‌های آمریکا رسید و افرادی از ایالت‌های آلاسکا، آریزونا، رود آیلند، می‌سی‌سوپا و... سفارش‌دهندگان به کنونی هدیه‌ها تا او در نهایت بتواند بیش از ۴ هزار دلار جمع‌آوری کند و کل بدهی ناهار خود و هم‌مدرسه‌هایش و ۶ مدرسه دیگر را تسویه کند. «بدهی ناهار» از جمله موضوعاتی است که دانش‌آموزان مدارس ابتدایی آمریکا با آن درگیرند. در پایان سال تحصیلی ۲۰۱۸، ۷۵ درصد از مدارس ابتدایی نواحی مختلف آمریکا از نشان‌آموزان این مدارس طلب داشتند. ۲۹.۷ میلیون دانش‌آموز آمریکایی در «نامه ملی ناهار» ثبت‌نام کرده‌اند، اما بیش از دو سوم آنان قادر به پرداخت هزینه ناهار که بر اساس سطح درآمد آنان تعیین می‌شود، نیستند. موضوع «بدهی ناهار» اگرچه در نگاه کلان، یک موضوع فرعی و سطح پایین در نگاه سفارشی‌مدان است، همچنان که هیچ یک از کاندیدهای ریاست جمهوری آمریکا هیچ برنامه یا اشاره‌ای در مورد آن ندارند، اما از نظر سنگوی انجمن تغذیه آمریکا، تأسف‌بار و شرم‌آور است.»

روایت مجازی

اگر به زبان انگلیسی می‌ساختند...

قدس زندگی: مثل هر سال، جشنواره فیلم فجر، تنور حاشیه‌هایش هم داغ داغ است! یکی از عجیب و غریب‌ترین حاشیه‌های جشنواره هم مربوط می‌شود به حمله خبرنگاران به کارگردان فیلم «آتابای». تقریباً دو روز پیش در نشست خبری فیلم «آتابای» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی نیکی کریمی و نویسندگی مادی حجازی‌فر یکی از خبرنگاران در اعتراض به ساخت این فیلم با زبان ترکی، حساسی عوامل آتابای را به باد انتقاد گرفت.

مادی حجازی‌فر در واکنش به این انتقادها گفت: «هیچ‌کس حق توهمین به زبان ترکی را ندارد و طبق قانون اساسی ادبیات ترک باید در دانشکده ترک تدریس شود. افکار جدایی طلبانه محصول نگاه‌های فاشیستی است که برخی از منتقدان و خبرنگاران سینما به این گونه فیلم‌ها دارند. افکار فاشیستیه؛ تو و هیچ‌کس دیگر حق توهمین به زبان ترکی را ندارد؛ مگه تو صاحب سینمایی؟! دفاع جاتانه مادی حجازی‌فر از زبان ترکی با واکنش‌های تحسین برانگیز کاربران فضای مجازی هم همراه شد. کاربران ضمن اعتراض به صحبت‌های آقای خبرنگار، اعلام کردند که زبان ترکی و هموطنان ترک‌زبان کشورمان بخشی جدایی‌ناپذیر از ایران هستند و باید بیش از پیش به فرهنگ اصیل و غنی این قوم غیور در عرصه هنر پرداخت.

در ادامه نمونه‌هایی از پست‌های کاربران فضای مجازی را می‌خوانید: «وقتی حجازی‌فر در جواب آن خبرنگار جمله‌اش را این گونه آغاز می‌کند که (من به عنوان یک ترک...) و حضار در واکنش به او می‌خندند مشخص می‌شود فاشیسم در بسیاری از ذهن‌ها نهاده شده و شکستن این قالب ذهنی کار نیست بس دشوار... اینکه یک فیلم سینمایی به زبانی غیر از زبان فارسی ساخته بشه، برخی‌ها اشتباه می‌شن و می‌گن حق ندارید... جالبه که این طرز تفکر اونقدر آشنای شده که پاسخ‌های حجازی‌فر و نیکی کریمی برامون تازگی داره، درحالی که باید حرف‌های عصر حجری خبرنگار برامون تازگی داشته باشه... دهات را می‌بویند مبادا غیر فارسی صحبت کرده باشی... جدی اگه فیلم به زبون انگلیسی ساخته شده بود هم درگیر تئوتونی می‌زدی بالا با اتفاقاً کارگردانو تحسین می‌کردین که به سینمای غرب نزدیک تر شده؟»

